

første Punkt er Indstillingen under Nr. 3, der vedrører Bøssemager S. S. Evendsens Andragende. Dette Andragende har tidligere været behandlet her i Thinget, og jeg har huer Gang anbefalet det, da Manden har saa hæderlige Vidnesbyrd, men man har hidtil ikke kunnet gaa ind derpaa, fordi det Antal Aar, hvort han havde tjent, er mindre end det, for hvilket man ellers giver Understøttelse til den Slags Folk. Smidlertid er det iaar oplyst, at han yderligere har tjent 2½ Aar, ganske vist privat, men dog under Militæretaten, og en Del af denne Tid saidt under Bombardementet i Fredericia, hvorfra han har de bedste Vidnesbyrd om den Tjeneste, han har udbvist i Tjenesten. Det er denne nye Omstændighed, jeg har villet fremhæve, for at se, om Thinget dog ikke derefter kunde gaa ind paa at henvide dette Andragende til Ministeren. Der kan jo ikke være Tale om nogen betydelig Sum til denne Mand. Han er gammel og meget svagelig, han har tillige en svagelig Kone, og han har de bedste Vidnesbyrd fra sine Foresatte. Derfor skal jeg paa egne og Medforlagsstillers Begie tillade mig at anbefale dette Andragende paa det Bedste. Da jeg ser, at den, der oprindeligt har fremsat Forslag til Indstillingen under Nr. 4, ikke er tilstede, og da jeg hører, til det Mindretal, som har tillet den, skal jeg tillade mig derom at sige, at Manden har tjent i en meget lang Aarværelse, saaledes som det ogsaa er oplyst i Betænkningen, og at Konen er meget svag. Man har derfor ment, at om der end ikke kunde være Tale om at give hende det hele Beløb, hvorefter hun har søgt, kunde man dog maaffe give hende en lille Hjælp foruden den Pension af 60 Rd., hun har; det er nemlig Postexpeditør Neves Enke i Søby. — Indstillingerne under Nr. 8 og 9, som jeg ligeledes har været med til at foreslaa, gaa ud paa at skaffe de to omhandlede Mølleetere en Hjælp, som rimeligvis ikke kan skaffes paa nogen anden Maade end ved at yde dem et Laan. Man vil jo kommen flere Møllere til

Hjælp ved Laan, naar deres Forhold have været af den Bessaffenhed, at man har fundet Anledning dertil. Den ene af disse bor ved den slesvigsk Grændse, og der har tidligere i lignende Tilfælde været ydet Tilskud eller Laan. Den anden Indstilling vedrører en Mand, som bor i Sylland, og som kun er kommen i den uheldige Stilling, hvort han er, ved Næringslovens Indførelse i Forbindelse med en anden personlig Omstændighed, nemlig den, at han strax efter, at han var bleven etableret som Møller, blev udskommanderet i Krigen. Derved gik hans Forretning derhjemme istag, og han gik mere og mere tilbage i den Henseende. Samtidig reiste der sig en saadan Mængde af Møller omkring hans, at et Andragende der fra Egnet, som jeg nylig har modtaget, gjør opmærksom paa, at det ikke er dem bekendt, at der i nogen Møllers Nærhed er blevet bygget saa mange Møller som der, hvorved Manden er bleven aldeles ruineret. Det forekommer mig, at den uheldige Omstændighed, at han i Statens Tjeneste har maattet forlade sin Bedrift, lige da han havde begyndt den, samt den anden Omstændighed, jeg har nævnt, som vel maatte kan have truffet flere, maa kunne give Anledning til at komme ham til Hjælp med et Laan. Smidlertid skal jeg ikke opholde mig længere derved, da Motiveringens findes i Betænkningen. — Da jeg ser, at den oprindelige Forslagsstiller til Indstillingen under Nr. 13 ikke er tilstede, kommer jeg dog til at sige et Par Ord derom; det angaar Ritbinder Anders Sorgenfæn. Denne Mand har i lang Tid været i Tjeneste ved Skængselet paa Christianshavn, hvor han var Portner, men da dette Skængsel blev nedlagt, kunde han ikke blive længere i denne Bestilling. Man søgte da at give ham en anden Tjeneste, og han blev Sygehusebetjent, men da hans Helbredsstand ikke tillod ham at udføre denne Bestilling, maatte han trække sig tilbage derfra. Det kan ikke negtes, at dette stede sig villigt, men det forekom dog den Del af Ud-